

POSTANOWIENIE

12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

na posiedzeniu niejawnym 12 września 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa M. spółki akcyjnej w W. i U. Limited Sirketi w A.
przeciwko Zakładowi w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 11 maja 2022 r., I ACa 287/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od M. spółki akcyjnej w W. na rzecz Zakładu w W. 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 lutego 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od Zakładu w W. na rzecz M. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i U. Limited Sirketi z siedzibą w A. 645 439,83 zł z ustawowymi odsetkami od 16 lutego 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Wyrokiem z 11 maja 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił zaskarżony wyrok częściowo w punkcie drugim co do 309 000 zł i w tym zakresie odrzucił

pozew, zmienił zaskarżony wyrok częściowo: w punkcie pierwszym, w ten sposób, że określił sposób zapłaty przez pozwanego zasądzonej na rzecz powodów kwoty jako solidarny, w punkcie drugim i trzecim w ten sposób, że zasądził od Zakładu w W. solidarnie na rzecz M. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i U. Limited Sirketi z siedzibą w A. dalsze 704 174,84 zł z ustawowymi odsetkami od 16 lutego 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz oddalił obie apelacje w pozostałej części.

W skardze kasacyjnej powodowie, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazali na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżących w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: czy zgodnie z zasadą swobody umów (art. 353¹ k.c.) w umowie o zastępstwo inwestycyjne zawieranej pomiędzy zamawiającym a inwestorem zastępczym dopuszczalne jest uzależnienie wynagrodzenia inwestora zastępczego za realizowane czynności od warunku, w postaci decyzji podmiotu trzeciego - finansującego inwestycję - o sfinansowaniu takiego wynagrodzenia, to jest warunku, który może skutkować tym, że w przypadku braku zgody podmiotu trzeciego na finansowanie wynagrodzenia, inwestor zastępczy mógłby nie otrzymać wynagrodzenia za świadczone usługi pomimo ich wykonania, czy też zastrzeżenie takiego warunku należy uznać za sprzeczne z naturą stosunku wynikającego z umowy o zastępstwo inwestycyjne.

Skarga kasacyjna powoda U. Limited Sirketi z siedzibą w A. została odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością

lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. W skardze kasacyjnej nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie spełniona została któraś z przesłanek przyjęcia sprawy do rozpoznania, a skarżący nie wykazali, że rozwiązanie przedstawionego problemu prawnego jest potrzebne do rozstrzygnięcia danej sprawy. Istotne zagadnienie prawne musi pozostawać w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy oraz w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku. Musi więc ono pozostawać w związku ze sprawą (zob. postanowienie SN z 8 lutego 2023 r., I USK 529/21).

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązyany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[S.J.]

[ms]